

На основу члана 6. став 1. Уредбе о заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права („Службени гласник РС“, број 61/06 –пречишћен текст) објављује се, на српском и енглеском језику, Пресуда Европског суда за људска права по представци број 8044/06 – Чижкова против Србије, која гласи:

„ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ ČIŽKOVÁ против СРБИЈЕ
(Представка број 8044/06)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

19. јануар 2010. године

Ова пресуда ће постати правоснажна у околностима предвиђеним чланом 44. став 2. Конвенције. Могуће су редакторске промене.

У предмету *Čižková* против Србије,

Европски суд за људска права (Друго одељење) заседајући у већу у чијем су саставу били:

Françoise Tulkens, *председник*,

Ireneu Cabral Barreto,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

András Sajó,

Nona Tsotsoria, *судије*,

и Sally Dollé, *секретар Одељења*,

после већања на затвореној седници одржаној 15. децембра 2009. године,

изриче следећу пресуду, која је усвојена на тај дан:

ПОСТУПАК

1. Предмет је формиран на основу представке (број 8044/06) против Државне заједнице Србија и Црна Гора, коју је Суду поднела, према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: “Конвенција”), држављанка Чешке, гђа Drahomíra Čižková (у даљем тексту: “Подноситељка представке”), дана 16. фебруара 2006. године.
2. Од 3. јуна 2006. године, после Декларације о независности Црне Горе, Србија је искључива страна уговорница у поступцима пред Судом.
3. Подносиољку представке је заступао г. S. Myslíl, адвокат из Прага. Владу Србије (у даљем тексту: „Влада“) заступао је њен заступник, г. С. Царић.
4. Дана 30. августа 2006. године Председник Другог одељења је одлучио да Владу обавести о представци. Примењујући члан 29. став 3 Конвенције, решио је, такође, да основаност представке разматра истовремено када и допуштеност.
5. Влада Чешке је позвана да интервенише у овом поступку (члан 36. став 1 Конвенције). Међутим, дописом од 12. фебруара 2007. године она је обавестила Суд да не жели да искористи ово своје право.

ЧИЊЕНИЦЕ

ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

6. Подносиатељка представке је рођена 1947. године и живи у месту Табор, Република Чешка.
7. Подносиатељка представке је 27. августа 1982. године била учесник велике саобраћајне несреће у Србији. Кола су јој уништена у директном судару са међуградским аутобусом при чему су подносиатељка представке и сви чланови њене породице претрпели озбиљне повреде.
8. Подносиатељка представке је 16. маја 1985. године поднела тужбу за накнаду штете против српског осигуравајућег друштва Општинском суду у Новом Саду.
9. Пошто је предмет два пута враћен на нижу инстанцу, што се догодило пре него што је Србија ратификовала Конвенцију, стране у домаћем поступку су 25. октобра 2002. године обавестиле Општински суд да су спремне да размотре пријатељско поравнање.
10. Општински суд је 18. марта 2003. године прекинуо поступак, наводећи да ће он бити настављен ако стране у спору не постигну поравнање.
11. Пошто су преговори у вези са пријатељским поравнањем били неуспешни, подносиатељка представке је 13. фебруара 2004. године ургирала код Општинског суда да поступак настави.
12. После најмање три заказана рочишта и пријема извештаја вештака, Општински суд је коначно донео делимичну пресуду у корист подносиатељке представке. Неодређеног датума после тога ова пресуда је постала правоснажна пошто ниједна страна у спору није уложила жалбу.

I НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 6. СТАВ 1 КОНВЕНЦИЈЕ У ВЕЗИ СА ДУЖИНОМ ПРЕДМЕТНОГ ПОСТУПКА

13. Подносиатељка представке се жалила према члану 6. став 1 Конвенције да дужина поступка о коме је реч није била компатибилна са захтевом „разумног рока“ који гласи како следи:

“...Свако, током одлучивања о његовим (или њеним) грађанским правима и обавезама ... има право на правичну ... расправу у разумном року ... пред непристрасним судом ...”

14. Влада је оспорила ту тврдњу.
15. Суд примећује да је предметни поступак завршен до 14. јуна 2007. године. Пошто је Тужена држава ратификовала Конвенцију 4. марта 2004. године, он је стога у надлежности Суда *ratione temporis* више од три године и три месеца у једном нивоу судске надлежности.

16. Суд такође подсећа да се, како би се утврдила оправданост предметног закашњења, мора узети у обзир стање предмета на дан ратификације (видети, *mutatis mutandis*, *Styranowski против Пољске*, 30. октобар 1998. године, *Извештају о пресудама и одлукама 1998-VIII*) и примећује да је до 3. марта 2004. године спорни поступак већ трајао скоро деветнаест година укупно.

17. Влада је ставила разне примедбе на допуштеност подносиољкине жалбе. Међутим, Суд је одбацио сличне примедбе у многим ранијим предметима (видети, на пример, *Цветковић против Србије*, број 17271704, ст. 38 и 42, 10. јун 2008. године, *Томић против Србије*, број 25959/06, ст. 81 и 82, 26. јун 2007. године, *В. А. М. против Србије*, број 39177/05, ст. 85 и 86, 13. март 2007. године). Он не налази било какве посебне околности у предметном случају које би захтевале одступање од ове праксе. Према томе, он проглашава притужбе допуштеним.

18. Влада је даље навела да није било повреде члана 6.

19. Суд понавља да се оправданост дужине поступка мора ценити у светлу околности предмета и позивањем на следеће критеријуме: сложеност предмета, понашање подносиоца представке и односних органа и од какве је важности спор за подносиоца представке (видети, међу многим другим ауторитетима, *Frydlender против Француске* [ВВ], број 30979/96, став 43, ЕЦХР 2000-VII).

20. Суд је често налазио повреде члана 6. став 1 Конвенције у предметима који покрећу питања слична оном у предметном случају.

21. Пошто је прегледао све материјале који су му достављени, Суд сматра да Влада није изнела ниједну чињеницу ни убедљиви аргумент који би могао да га убеди да донесе другачији закључак у постојећем предмету. С обзиром на његову праксу по овом питању, Суд сматра да је дужина предметног поступка била прекомерна и да није испунила захтев „разумног рока“. Према томе, дошло је до повреде члана 6. став 1.

II НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 6. СТАВ 1 КОНВЕНЦИЈЕ У ВЕЗИ СА ПРАВИЧНОШЋУ ПРЕДМЕТНОГ ПОСТУПКА

22. Подносиољка представке се даље жалила према члану 6. Конвенције да је предметни поступак неправичан.

23. Суд примећује да подносиољка представке није искористила могућност да уложи жалбу на пресуду Општинског суда од 14. јуна 2007. године. Произлази да је овај део представке недопуштен због неисцрпљења домаћих правних средстава према члану 35. ст. 1 и 4 Конвенције.

III ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

24. Члан 41. Конвенције предвиђа:

„Када Суд утврди прекршај Конвенције или протокола уз њу, а унутрашње право Високе стране уговорнице у питању омогућава само делимичну одштету, Суд ће, ако је то потребно, пружити правично задовољење оштећеној странци.“

А. Штета

25. Подносиатељка представке је тражила 50.000 евра (ЕУР) и 130.000 евра за претрпљену нематеријалну, односно материјалну штету.

26. У вези са наведеним, Суд сматра да је подносиатељка представке морала претрпети извесну нематеријалну штету као последицу процедуралног закашњења о коме је реч. Сходно томе, узимајући у обзир околности предмета и пресуђујући на основу правичности, Суд подносиатељки представке додељује 1.200 евра по овом основу.

27. Суд, међутим, не примећује узрочну везу између утврђене повреде и тражене материјалне накнаде. Он зато одбацује захтев подносиатељке представке с тим у вези.

Б. Трошкови

28. Подносиатељка представке није поднела захтев за накнаду трошкова. Сходно томе, Суд не мора да одлучује по овом основу.

В. Затезна камата

29. Суд сматра да је примерено да затезна камата буде заснована на најнижој каматној стопи Европске централне банке уз додатак од три процентна поена.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД ЈЕДНОГЛАСНО

1. *Проглашава* представку допуштеном у вези са дужином поступка, а остали део представке недопуштеним,
2. *Утврђује* да је дошло до повреде члана 6. став 1 Конвенције,
3. *Утврђује*
 - (а) да Тужена држава треба да исплати подносиатељки представке, у року од три месеца од датума када ова пресуда постане правоснажна, у складу са чланом 44. став 2 Конвенције, износ од 1.200 евра (једна хиљада две стотине евра), на име претрпљене нематеријалне штете, који ће бити претворен у националну валуту тужене државе по курсу који ће важити на дан исплате, плус сваки порез који се може платити,

(б) да по истеку горе наведена три месеца до исплате, треба платити обичну камату на горе наведени износ по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централе банке уз додатак од три процентна поена;

4. *Одбија* преостали део захтева подносиатељке представке за правично задовољење.

Састављено на енглеском и достављено у писаној форми 19. јануара 2010. године, према Правилу 77 ставови 2 и 3 Пословника Суда.

Sally Dollé
Tulkens
Секретар

Françoise
Председник